

gemensamma vänner om dig, då jag träffat några sådana, och jag har alltid känt samband i anden med dig. Om du därför någon gång skulle vilja skriva några rader till mig, så skulle detta glädja mig. Här lever jag nu i ensamhet, det är just ingenting att säga om mitt yttre liv, det är mest tystnad. Men måhända finns det andra som pratar om mig, (mycket som inte är sant har ju sagts om mig), det gör dock ingenting, ty det är blott Gud som skall prisas.

Och Gud prisas genom människans förnedring.

Med innerlig hälsning H.E.

2.

Käre broder! Tack för ditt kärkomna brev! Det säger mig vad jag visste redan första gången jag träffade dig, nämligen att vi var ett i anden. Därför sa jag inte många ord, då vi var tillsammans. Ty där anden är en, betyder orden inte mycket, där är tystnad ofta bättre än ord. Men då vi nu till det yttre befinner oss på så långt avstånd från varandra, då får orden göra tjänst som budbärare. – – –

Du berättar om ditt liv och Guds ledning med dig. Det var en stor glädje för mig att lyssna därtill. Vill du tala om för mig vilka mystiker du har läst, så får jag se om jag känner igen dem.

Du säger att många dödar får försiggå, innan Gud

blir allt för oss. Ja, så är det. Det är blott i *stoffet* som sådeskornet kan växa och bära frukt. Så är det också med människan, först då hon blivit tillintetgjord, först då hon blivit stoft, kan Guds-Ordet spira och bära frukt inom henne. Här dör då all människans beställsamhet, allt hennes eget verkande, talande och tänkande.

Hon blir som ett *litet* barn, hon varken vet, vill eller kan något. Och i denna djupa förnedring, i denna dödens och förintelsens grav, där världens förakt går fram över oss, där föds ock barnet, Kristus-barnet, som är Guds hjärta och ord. – Men så snart själen med giriga händer griper efter denna nyfödelse, så flyr den undan henne.

Ty då är ju själen inte nöjd med Guds vilja, utan vill av sig själv gripa det andliga livet. Så länge själen *vill* något, så länge gör hon motstånd mot Gud och hans vilja, och då kommer hon in i frestelse- och anfäktelsetider. Men Gud är med oss hela tiden, och överallt där vi ge tappt, där vi se att allt vårt eget är uttömt och tillspillogivet, där griper han in och gör sitt verk såsom han själv vill. –

Med innerlig hälsning H.E.